

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.

Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Nyílt térben egy
sor 10 kr.

ZEMPLÉN.

Közlöny a társasélet,
közgazdaszat, irodalom s humor köréből.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.

Töbszörinél olcsóbb.

Bélyeg díj mindig
30 kr.

Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lövy A. könykeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél.

17-ik szám.

április 27-én 1871.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

II-ik évfolyam.

Egy ujhelyi kritikus philosophiája.

(Folytatás.)

És a hirlapírók nem érdemelnének szót? La-
boulaye Eduard szavait idézem: A hirlapíró foglal-
kozását távolról kicsinylik, de közelről mindenkinek
kedve kerekedik azt megizlelni. Ez emberek a szel-
lem képviselői, és befolyások alatt kevésbé érzi ma-
gát az ember nyárs polgárnak. Minden szép nő fi-
gyelmöket óhajtja fölkelteni és nincsen államférfi, ki
néha ne hizelegne e firkászoknak, ha csak szeré-
nyen maga is be nem áll ujságírónak. Ez bizony
nem a „Zemplén” munkatársainak szól, kik csak
szerény consularis tagjainak tekintik magokat nagy-
hatalmunk diplomatiái hierarchiájában, de hiszem,
hogy mindnyájan, kik elap tartalmát gazdagították,
elég büszkék szereplésük módjára. A hirlap volt
azon örvény, melybe meríték az eszmék, szenvedé-
lyek s törekvések nagy tömegét, a hirlap adott
nekik ezer nyelvet, hangjokat harsogó kürtté na-
gyobbította, hogy elhasson a Kazinczy utczába, a
pataki utczába, sőt ha kell felferje a hid- és temp-
lomutczák csendjét is. Társalgásokat figyelemmel ki-
sérhették egyszerre az ujhelyi nagy világban s a
körülfekvő falvakban. Szóval a hirlapíró szép ki-
váltásokban részesül minden körülmények között;
ő a tömegén kívül áll és léggömbben ülve biztosan
és nyugodtan emelkedik tisztább és felsőbb régiókba,
míg a meglepetten ámuló közönség alatt a mélyből
küldi fel hozzá tekintetét.

Ezt nem vigasztalásul mondom a „Zemplén”
munkatársainak. Eh, mit! Védje meg Isten a hir-
lapírókat is barátaitól, ellenségeitől majd csak meg-
védi önmagát. Olvasóim közül többen láthatták „az
előítélet nélküli ember” című vigjátékot, előadva
Páli Gyuláné itt működött színtársulata által. — Egy
hirlapíró lett itt megkoronázva, természetesen csak
a színpad deszkáin, melyen különben „a világot je-
lentik” a dramaturgia kedvelői előtt. Bosszussá tett
láttni, mily rosszul fogta fel szerepét Bódi — Son-
nenfels; ellenben csak nevettem, egy másik hős sze-

replésén, ki nem „világot jelentő deszkákon mozog;
kiméletből nem is nevezem meg, bár ékesen menny-
dörgött a journalisták ellen, egészen a la Bismark,
ki a hirlapírókat „catilinai existenciáknak” nevezte
el. Quod licet Jovi, non licet bovi. Ön derek
férfiu bizonyára nem volna azon Cicero, ki a társa-
dalmat a Catilinák felforgató törekvéseitől megmen-
tené, mert ön mint Cicero a megyei bizottmányi
üléseken mindig vékony diadalt aratott. „Gut ge-
brüllt Löwe” mondja a német, de a mese szerint az
oroszlán bőr alatt ott lappang — — — majd,
hogy nem mondtam most valamit.

Bocsánatot kérek az olvasótól, ha személyes
méltatlankodásom kielégítésére pazaroltam a tintát.
Journalistikai gyengeség, és már Luther Márton,
kit a journalisták patriarchájának nevezhetünk,
nem tett másként, midőn az előtte megjelent ördög-
nek fejéhez repítette tintatartóját. Bezzeg el is tűnt
tüstént!

Kedves olvasóm, te bizonyára nem vagy fej-
tegetéseimmel megelégedve. A „Zempléntől” te in-
kább lehető sok ujságot várnál, friss és érdekes hi-
reket. Az ujság ingere azon bájital, mely az olvasót
mindig megigézi.

Ujság! Itt a bökkenő!

Mi az ujság? ezen kérdés lebeg minden hir-
lapolvasó ajkain, ezen sohaj tör ki az előfizető nyo-
mott kebeléből, e kiáltás kopogtat minden ajtó zár-
jain és tölti be siket zajjal a levegőt. Schol semmi
felelet. Mi az ujság? Véghetlen zavarba dönthet a
kérdés, és a legsötétebb pessimismusként leszek ment-
hetlen áldozata bármely szép áprilisi napon. Bor-
zasztó! A nap derülten mosolyog, az ég azurja oly
tisztán néz alá, a piaci kutból altató egyhangu-
sággal ömlik a — szerelem, — fölötte egy görög
istennő azon gyógyithatlan rögeszmében szenved, a
legnagyobb pongyolában folyton frisuráját igazítani,
melylyel sohasem lesz kész, — jobbra balra tarka
kirakatok, a kirakatok mellett szép kereskedőnk,
mindenütt ismerősök, kiknek köszönni kell, ügyvé-
dek, orvosok, honvédek, üzérek dolgaik után látnak,
a levegőben csupa kedv és szeretetreméltóság, min-
den semmiség érdekes és figyelemreméltónak látszik,

— egyszerre hátam mögött hangzik a fatalis kérdés, mi az ujság? Borzasztó! E pillanatban átjárja velőmet az ijesztő gondolat, hogy valami végtelen és magyarázhatlan agyafurtság nyugszik valamennyi arczon és mindnyáját irtóztató rögeszme vezérli. Ijedt tekintetet vetek a kut szobrára, káprázat fog el, mintha babonás lidércz nyomás feküdnék a városon. Azon homályos emlékezet kinez, hogy már régen, számos évek előtt, láttam ez embereket ugyanezen órában, ugyanezen vonásokkal, ugyanezen mozgásban, ésők ez időtől fogva jártak mint a felhuzott órák, ép úgy ettek, ittak, aludtak, politizáltak, pereltek, fecsegték és rágalmaztak, ugyanazt naponta előlről kezdve, és soha semmi ujság, semmi mi mindnyájok érdekeltséget kihivná. Iszonyodva vélem szemlélni mint folytatnak egymás közt, ember ember ellen, örök harcot az unalom fegyvereivel. Istenem! ha valami váratlan történnék velők, például egy égből jött angyal mindnyájokat orron fricskázna! Kietlen homok pusztaság, és hol van azon Mózes, ki bűvös vesszejével érintené a sziklát, hogy üdítő forrás csörgedezze az ujságszomszók gyötrelmeinek csillapítására?

Ki festheti egy ujhelyi hivatalos ujdondász kinjait? Esdekelve tekint reád olvasóm, hisz tőled függ szenvedéseinek megszünthe. „Gondolj merészet és nagyot“ és az ujdondász meg lesz mentve!

Emelkedjünk ki a szellemtelen mindennapiság posványából! Teremtsünk hatványozott társadalmi tevékenységet, sokoldalú nyilvános életet.

Rosz a bor, de azért igyunk,

Hiszen magyar költők vagyunk.

Az ördög is legyekkel táplálkozik, ha éhes. Nem vagyunk oly szerencsések mint Figaro e kérdésre: „mi történik körülöttünk“, a legváltozatosabb feleletek halmazát nyerhetni, de azért sokféle egyesül, mi a hirlap retortáján átszűrődve, élvezhetővé válik. A hirlap fénykép, mely hiven adja vissza a legcsekélyebb árnyalatot. Itt föltűnik emlékezetemben egy alacsony termetű egyén, arczán e bonhommia kifejezésével, ki daquerrotyp intézetét Ujhelyben rendezé be. Passiója volt, bizonyos nagy államférfiainkat, nagy szónokainkat, nagy hazafiainkat az utcáról lekaptatni a legneveltségesebb liliputi alakban, mihez mesolyogva tett mindenféle megjegyzést. Azonban nem sokáig folytathatta fényképezését és megjegyzéseit, és helyét elfoglalja jelenleg — — —

Folytassuk ismét sétálásainkat; igen egyszerű, bár utóbb fárasztó bölcsészet. Már Plato is e rendszert követte, de akkor peripatetikai iskolának nevezték. Ezen peripatetikai bölcsészet kiegészítésül föl kell említenem az ujhelyi kövegetet is. Ha tyuk szemekkel vizsgáljuk a legjobb minőségű botrány köveknek fogjuk elismerni alkatrészeit. Historiai talaj, hol minden kő lábfcizamodások történetét beszéli. Facta loquuntur. Különösen a katolikus templom környékét kell vádolnom, hogy a hivatásokban, a szentek imádásának és a keresztvetésnek követése helyett a káromkodási hajlamot segíti elő, és magam voltam szemtanuja, midőn egy jámbor

katolikus lélek ajtatossági buzgalmában a templom előtt arczra borulva igen furcsa és épen nem hízeltő vonatkozásokba hozta a szenteket. Dante szerint a pokolba vezető ut is jó szándékokkal van kövezve, és én szívesen engedném meg, hogy Ujhely kövezetének minden koczkája egy-egy jó szándékot jelent; az olasz költő csak Florencz városáról mondja lent; az olasz költő csak Florencz városáról mondja ugyan „Per lo inferno il nome tuo si spande“ a pokolban hangzik a te neved, de Ujhely a pokolban a szép Arnoparti város felé vezető vasuti állomás lehet, mert midőn én legutóbbi látogatásomat tettem a pokolban, ott sok régen ismert ujhelyi arczra bukkantam. Vezetőmül Beatrice nem Virgiliust adta — nem! Beatrice egy rosz Trabucco szivarral kínál meg, melynek gomolygó füstje vezérelt az alvilágban, mint hajdan egy füstoszlop az izraelitákat az arabiai pusztában. Oh Beatrice! — te rosz trabucco szivar! — — — ne tovább! még el találok magam valahol nagyon árulni.

Gondolataimat meredek lejtőn érzem csuszni, képek és eszmék összezavarodnak előttem a túrhettenséggig, és ha a további szórakozottságnak elejét akarom venni, okvetlenül szólanom kell az ujhelyi nőkről. Talán épen ide tartozik s joggal sürgeti bebocsáttatását. Hiszen sétálunk, s mi lehet kellemesebb séta közben mint nők látása! Ez nem is séta már, hanem sétahangverseny. Nem a szó banalis értelmében, minő a pesti redouteremben a katonazene fülbemászó hangicsálásait jelenti, nem! e sétahangverseny, mely utcainkon játszik, emberi alakok néma zenéje; a ruhák költői suhogása, a melodiaszerűen ihletett mozgás, mely sziveinkben a legdallamosabb viszhangot kelti. Nem tehetek róla, ha sétáló bölcsészetemben sok jeles férfiú kerülte ki figyelmet, enyhítő körülményül szolgáljon, hogy a nők vették érdekeltségemet igénybe. Nem állítom: hogy Ujhely városa Venusok és Helenák hazája, de tagadhatlanul gyakran találni tetszetős csint, kecseljes báj és vonzó derültséget. A nők ugyan mindenütt jobbak és nemesebbek mint a férfiak, de Ujhely hölgyeit kitünteti főleg, hogy a szellemi műveltség és magasabb társadalmi képzettséget általánosabban és inkább tették sajátjokká mint férfaink, és számos költők oly amazon, kik kedélyök és értelmök gazdagságára magasan fölötte állanak az őket környező férfi társaságnak. Különben más külsőleg felismerhető közös jelleget nem sikerült felfedeznem, ámbár Klapper fénykép kirakatát többször néztem végig; az ujhelyi nők nem egy képtár festményei. Még eredménytelenebb és veszélyesebb a vizsgálat szemtől szembe. A ki látta hölgyeinket az ujhelyi bálókban, midőn selyem és tüllszárnyakkal repdesnek végig a csillár- és örömvilágította termen, meggyőződhetett, hogy ezek nem gombostüre szurt pillangók, melyeken kényelemmel elégithetné ki kíváncsiságát. Szépségeink elég változatosak és árnyalatgazdagok, sok a szőke, sok a barna — fehér rózsza, „piros rózsza“! Valjon szemek nagyok-e általában? Mit tudom! Nem vizsgáljuk az ágyugolyó súlyát, ha fejünket veszélyeztetni, és örüljön ki biztos lőtávolságban

tartózkodik hatja, hol oly, Állorukat firt

Mikó szállásán

Prod

sét, feltett

téz tetteit

El is

dokan „v

Ábris bác

Csod

utóbbi ser

szédére se

a szobát.

Vég

neked me

Prod

vánságom

Mondja

hübb szo

—

—

elhozod.

Pro

oly ügy

vizsgáló

—

His

eb a ki

—

de az ör

lecsillapi

—

azt én m

ban a m

denekelő

tartanom

(Ó)

becsületr

oláhokat

—

szíteni?

tartózkodik. Szájok nagy vagy kicsiny-e? Ki tudhatja, hol végződik a száj és hol kezdődik a molylegy, Állók széles vagy keskeny? Széles, midőn orrukát fintorgatják, keskeny, ha ajkaikat bigyesztik.

(Vége köv.)

—ei —ő.

Ez is akkor történt.

Történeti beszély.

(Folytatás).

IV.

Mikor O...r Ábris bácsiék elől hazaszökött, szállásán — Prodan várta.

Prodan t. i. megunván a n. enyediék üldözését, feltette magában, hogy elmegy már Tövisre vitéz tetteit bejelenteni.

El is beszélte sorba valamennyi véresen és undokan „viselt dolgait“, nem hagyván el az Ábris bácsitól kapott ütleget sem,

Csodálkozott, hogy az őrnagy előtt még ez utóbbi sem volt ujság. — Az őrnagy nem szólt beszédére sem á-t, sem b-t, csak mérte fel s alá járva a szobát.

Végre megállt az oláh előtt.

— Te Prodan, mit gondolsz, mit tennél ha én neked megmondanám, hol vannak Zalakiék?

Prodan szeme gyeheennai tűzet kapott.

— Őrnagy ur! nincsen a világon egyéb kívánságom, mint magamat rajtok megbosszulni. — Mondja mondja meg hol találhatom fel őket s leg-hübb szolgája leszek. . Hah! . .

— Megállj Prodan! — Egy feltét alatt. .

— Akár minő legyen az a feltét.

— Ha azt a szép leányt nekem bántatlanul elhozod.

Prodan meghökkenté e nem várt feltétel, de oly ügyesen eltitkolá azt, hogy a legfigyelmesebb vizsgáló sem vett volna rajta észre semmi változást.

— A feltét teljesítve lesz.

Hiszen — gondolá — ember teszen fogadást, eb a ki megtartja.

— No hát ők mostan itt vannak.

— Ördög és pokol! kiálta felugorva Prodan, de az őrnagy visszavonta őt ülőhelyére s igyekezett lecsillapítani.

— Látod Prodan, az nem mehet ily hamar; azt én meg nem engedhetem, hogy ebben a városban a menekülteknek bántódásuk legyen, mert mindenekelőtt a katonai becsületet kell szem előtt tartanom.

(Ők pedig akkor kiválóan sokan tartottak a becsületre; hiszen tudjuk hogy megtanították rá az oláhokat is.)

— Hát hagyjuk őket még egyszer nyomot veszíteni?

— De arról már gondoskodunk, hogy el ne illanjanak. Ne félj semmit én kezeidbe játszom őket. Még ma felszólítom a menekülteket, hogy térjenek vissza városukba védelmemet igérvén nekik.

— Gyanut fog bennök költeni.

— Ha felhívásomat mindenfelé, a vidékre is kiterjesztem, úgy hiszem hogy nemkülönben pedig a védelmet illető ígéret alól könnyen kiránthatom magamat a távolság ürügye alatt. . .

Már ez a terv tetszett Prodannak is.

Meg is jegyezte, hogy ő is gondolt ilyenformára s azért nem pusztította el egészen N. Enyedet.

— — Másnap bátran és örömmel tértek vissza tüzhelyeikhez a menekültek. —

V.

Andor pedig ott volt a Bem seregében. .

Nem tudott ő mindezekről semmit. .

Tán jobb is hogy nem tudott. . .

Vagy két héttel azután, hogy a n. enyediék haza mentek Andorék is Tordára jöttek.

Már itt hallott az eseményről egyet mást, de az neki mégis nagyon jól esett: azt mondták neki, hogy Ábris bácsi meg Zalakiné s a leánya szerencsésen megszabadultak, vissza is mentek már Enyedre.

Nagyon szeretett volna egy pár órát otthon tölteni. . .

Épen jött az alkalem.

Hire terjedt, hogy az oláhok ismét N. Enyedre készülnek.

A hír való volt. A n. enyediék kimentek Tordára Cz. . . -hez, hogy őt szépen megkérjék a város oltalmazására. . .

Cz. . . megígérte.

Hogy örült Andor!

De aztán akadtak a Cz. . . környezetében olyanok, kik őt lebeszéltek . . . ők tudják hogy miért. .

Hogy búsult szegény Andor!

Bement Cz. . . -hez.

— Őrnagy ur! csak 100 legényt adjon hozzám s én eimegyek N. Enyedre.

— Nem lehet fiam; mire elérnétek a várost mind lekaszabolna benneteket az utat ellepő oláhtábor.

Szegény nyomorult N. Enyed. . . Elhagyta isten, ember. . .

Andornak választania kellett a kétségbeesés vagy a valószínű halál közt.

S ő az utóbbit választá.

Egyetlen egy legényt vett magához, s elindult hogy mint magát keserű gunynyul kifejezte: N. Enyedet megvédje. . .

— Prodan meg ez alatt körülfogatta a védtelen várost.

Rabló csapatait minden járható uton felállítá, maga meg néhány ezred magával megállt a város

előtt, s felszólította annak lakóit, hogy adják meg magokat, igérvén nekik eget-földet.

A csekély számu nemzetőrség lerakta fegyverét, hisz úgy se sokat árthatott volna vele; meg aztán az a gondolat is vezérelte őket, hogy esztelenség lenne ellenállás által dühössé tenni a fanatikus oláh-népet, nehogy ő érettök az ártatlanok is lakoljanak; — no meg aztán kutyabajuk sem lesz, azt igéri Prodan.

Prodan meg be sem ment addig a városba, míg azt négy felől fel nem gyújtá, s a nemzetőrséget fel nem koncizolta. —

A lakosok megrémülve vették észre, hogy meg vannak csalva, s egy rész odarohant Prodan elé, hogy kegyelmet kérjen tőle, de nem is jött abból egy sem vissza; karóba huzatta, felakasztatta őket, de becsületes halált egyiknek sem adott.

A másik rész a templomba menekült.

Oda mentek Ábris bácsi, Zalakiné és a leánya is.

A pap az oltár előtt állott, és kérte az ég urat, hogy fordítsa el róluk a veszedelmet.

Zalakiné és leánya letérdelt az oltár elibe, és fenhangon mondták a többivel:

„Uram fordítsd el rólunk a veszedelmet!”

A templom ajtaján egy roppant csapás hangzott.

— — Istenünk, könyörülj a tehetetleneken, küld segítséget a kétségbeesőknek!”

Ismét egy hatalmas ütés a templomajtón s Prodan ott állott a másik perczen az imázó gyülekezet előtt, követve vagy 50 oláh által.

Egyenesen az oltárnak tartott.

Megismerte Katinkát messziről.

— Ah itt vagy szép virág; ha tudnád hogy jártam utánad, s felakarta rántani a buzgó hölgyet; de Ábris bácsi odalépett, s reszkető, könyörgő hangon beszélt hozzá:

— Prodan! ... ne bántsod azt az ártatlan gyermeket. . .

Be sem végezhetette a mit mondani akart.

— Hahó! te is itt vagy, hisz ez jobban megy mint kellene. . . Hé, Fanku! fára ezzel a szélkeleppel. . .

— — S a másik perczen már nem élt a szegény Ábris bácsi.

Katinka ott remegett az oláh vezér karján, s anyja zokogva kérte a bőszt Prodan, hogy ne bántsa leányát, nincsen már úgy se rajta kívül senkije, mit csinálna ő nélküle?

— — Az meg boszusan kaczagva rugott a tisztos nő felé, mire az eszméletlenül rogyott a következőre. . . Egy otromba oláh meg nem álhatta, hogy keresztül ne szurja . . . a mit Katinka látva, a kimondhatlan tájdalomérzet által önkivüliségbe jutott, s ájultan roskadt a vezér karjaira.

Az meg oda kiáltott a paphoz, hogy már most készüljön, mert ő, mihelyt magához tér ez a leány, menten megesküszik vele.

A pap méltósággal felelt:

— Te ki istent nem ismersz, az istennek templomában akarnál esküt tenni? távozzál innen. .

— Hahó! te nekem praedikációt akarsz mondani? mondá Katinkát vállára emelve, hé emberek vágjátok négygyé a gazembert! s azzal elvitte az alélt leányt. —

(Vége köv.)

Oly boldog vagy!

Oly boldog vagy! . . ember, élet
Tenedek még mitsem vétett. . .
És én azért mégis szánlak . . .
Szánlak téged azért mégis,
Oh mert szép vagy, de szegény is!
Tereád még sok rossz várhat.

A szegénység, — majd megéred —
Vágygyal fekszik, vágygyal ébred;
Hiszen oly kevés a semmi! . . .
S birni azt mit eléd rajzol
Fő gondod lesz, nem is alszol. . .
Mogámodád, meg kell lenni! . . .

S bár szegény vagy, mégis hozzád
Majd a sok szép holmit hozzád,
Sokat, ami csillog . . . fényes,
S odarakják mind elődbe,
Unszolván: válassz belőle. . .
Mind szeretnéd, mind oly ékes!

S bár nincsen egy kis krajezárod,
A sok hitvány czifraságot
Sorra nézed és mosolygasz, . . .
Sorba nézed, halkan kérde:
Mi az ára, mi kell érte? . . .
Oh ha tudnád, hogy mit mondasz!

. . . Mi kell érte, mi az ára? . . .
Nagyon olcsó. . . igen drága.
(De mint adjam értésedre?!)
Ők majd úgy felelnek néked
Az áraban, érted . . . érts meg!
Rámutatnak szépségedre. . .

Szép vagy, szép vagy s ez a hibád,
Ezért jöhet a vész reád. . .
Kebled még nem is gyanítja. . .
A szép virág is a kertben
Ki van téve minden perczen:
Hogy valaki leszakitja.

VÁNDOR.

+ A
huszárezred
nagytermébe
mely körül
rosunk előb
itt állomáso
honvéd tisz
tek. A re
nem kis me
gulat és ke
totta. Az e
tünő szép
hogy a jele
vánhattak
nak mond
alispán kö
melyre Me
szönve a m
telmisége a
véri szere
széthuzó
volt e mul
lépésének
áldásos kül
hetjük Bal
ki az eszm
kitünik, k
hogy delu
tolta a hő
ben, külön
galom vet
ben marac

+ (lése). A
lyamodvár
márcz. 1
lékot,
hozzászár
1872. má
az új gy
tése várh

—
nasz min
csak kés
geti. A k
tahivatal
ságot mi
legyünk
pes funk
kell moz
mindenes
tos teljes
+
Zemplén
Ha e hi
bal told
jelenlegi

Hajnalig gondolkodtam fejtőmre. . .

Tárogató.

+ A városunkon átvonult 8-ik számú huszárezred tiszteleire f. h. 23-án a „Diana fürdő” nagytermében közebed rendeztetett. Az ebédben, mely körülbelül 80 teritékből állott, résztvettek városunk előbbkelő tisztviselői és polgárai, továbbá az itt állomásozó közöshadseregbeli tisztek valamint a honvéd tisztikar s a vendégül meghívott huszártisztek. A rendezés és ellátás kifogásnélküli volt, mi nem kis mértékben lön tényezője ama derült hangulat és kedélynek, mely az egész társaságot áthatotta. Az ebéd alatt Mányi Lajos zenekart vezényelt, melynek szép darabokat adott elé és oly szabatosan: hogy a jelen volt huszártisztek csak szerencsét kívánhattak nekünk, hogy ily jeles zenekart magunkénak mondhatunk. A vendégeket Dókus József 1-ső alispán köszönté fel röviden de kellő melegséggel, melyre Mezey huszárfőhadnagy válaszolt, megköszönve a megtisztelő szíves látást, mellyel Ujhely értelmisége az édes hazába visszatért honfiakat testvéri szeretettel ölelte kebelére. Valóban zilált és széthuzó társadalmi viszonyaink mellett kívánatos volt e multság, s azon rég óhajtott összeforrás első lépésének nevezhető, mely a közügyek emelésére is áldásos kihatással van. Ezt pedig különösen köszönhetjük Balogh Károly szeretett főszolgabírnaknak, ki az eszmét fölkarolta, s mint fentebbi sorainkból kitűnik, közmegelegedésre keresztül is vitte. Kár, hogy délután eső kezdett esni, mely körülmény gátolta a hölgyvilágot a fürdőhelyen való megjelenésében, különben aligha nem egy improvizált táncvigalom vetett volna véget a még sokáig emlékünken maradó mulatságnak.

+ (A gyógyszerek árának fölemelése). A magyarországi összes gyógyszerészek folyamodványára a m. kir. belügyminiszter 1871. márcz. 15-ig engedélyezett gyógyszer-árpótlékot, az egyes vények összegéhez 20 százalék hozzászámithatása által, f. év márcz. 15-től kezdve, 1872. márcz. 15-ig s így egy évre, mely idő alatt az új gyógyszerkönyv és az árszabvány életbeléptetése várható, — engedélyezte.

— A levélkihordó ellen igen sok a panasza mindenfelé. A leveleket mint a vevényeket nem csak későn juttatja kézhez, de azokat el is cserélgeti. A közönség nevében fölkerjük a helybeli postahivatalt: igyekezzék e boszantó és káros hanyagságot mielőbb orvosolni, nehogy újabb felszólalásokra legyünk kényszerítve. Ha az illető egyén nem képes funkcióját pontosan végezni, irgalom nélkül el kell mozdítani s alkalmazni olyan kihordót, aki e mindenesetre fontos kötelesség lelkiismeretes és pontos teljesítésére képességgel bír.

+ Mult számunkban ujságtoltuk: hogy Zemplénmegye főispánjául Cseley J. lenne kiszemelve. Ha e hír valósulni talál, akkor azt rögtön egy újabbal toldhatjuk meg: t. i. ez esetben Dókus József jelenlegi 1-ső alispánunk azonnal lemond hivataláról.

— A repczetermésben egy új bogárfaj iszonyu pusztítást visz végbe vidékünkön, s ez így van Szabolcs és Biharmegyékben is, hol a repczetermelők a legcsekélyebb termést is alig várják. A legtevékenyebb gazdák ily csapás folytán egészen felkarnak hagyni a repczetermeléssel, mely miatt az olajcikkék árai mint már most is észlelhető — nagyon felfognak rugni.

— Nyiregyháza környékét 8 fegyveres rabló folytonos rettegésbe tartja, mely miatt a fegyvertartási engedély, — megyei határozat folytán — csak megbízható egyéneknek adatik ki.

— A s. a. ujhelyi tornaegylet tanára Pestről megérkezett, s állomását tegnapelőtt már el is foglalá.

— Tegnapelőtt vonult keresztül városunkon a Gallicziából jövő 8-ik számú huszárezred utolsó csapatja. Mint halljuk, közelebb ismét egy dsidásrezred fog keresztül vonulni Ujhelyen, valószínűleg ezek is hazájukba — Gallicziába menendők.

X Sz. György napja esővel s egyszersmind hideggel is köszöntött be, boszuságára az e napon hurezolkodó családoknak. Tegnap s tegnapelőtt az utcákon mindenféle mozgó sifonok, székek, ágyak, bölcsők s mindenféle házi eszközökkel találkozott az ember, melyek a nagy sárban oly kínosan czipeltettek ide-oda. Ezuttal fölemlítjük: hogy a szállásszükség Ujhelyben naponként érezhetőbbé válik, építéshez pedig — úgy látszik még sincs senkinek kedve, holott a bérleti díj már is fővárosi magasságra emelkedett.

— Zsembery Ede jeles táncztanító a bel- és külföldi legújabb tánczokból, tanításait májushó 15-én kezdendi meg. Ajánljuk az illető szülők figyelmébe.

+ Gróf Andrássy Gyula — mint értesülünk — a s. a. ujhelyi nőnevelde javára adományozott ezer forintot csak azon esetben fogja az érintett célra kiutalványozni, ha az nem felekezeti alapon fog szerveztetni.

— A tolonczozást illetőleg rendeletet adott ki a belügyminiszterium, hogy mielőtt valakit születéshelyére tolonczoznának, az illető hatóságnál kérdést tegyenek, mert gyakran megtörténik, hogy a tolonczok malicziából vagy juxból, — más nevet vesznek föl, s ötször is keresztül utazzák az országot.

— Az általános elemi biztosító bank a legnagyobb részvétel mellett 4 millió tőkére menő részvény társulattá alakul át, és mint halljuk, ez intézethez nem csak ausztriai, hanem magyar magánok és bankárok is csatlakoznak. A bank, mint a „Neue Freie Presse” írja, minden eddig hazánkban mivelte biztosítási ágon kívül még a hitel jelzőbiztosítással is foglalkozni fog. Az e célra készített munkálatok, tekintettel a hazai viszonyokra, a közszükségnek megfelelnek, és az e banknál működő ügynököknek előnyére fog válni, a mennyiben a jelzőbiztosítás által még nagyobb tér nyílik tevékenységöknek.

— (Mükedvelői előadás) a s. a. ujhelyi torna-egylet javára 1871-ik évi májushó 10-én S. a. Ujhelyben az Ó-Casinó nagy termében mükedvelők által előadatik: Egy millió. Vigjáték 4 felvonásban. Irta: Delacour, fordította Szerdahelyi-Kálmán. Helyek ára: Körszék 1 frt. 50 kr. Zárt-szék 1 frt. Földszint 70 kr. Felülfizetések köszönettel vétetnek. Jegyek előre válthatók Szentgyörgyi József úr kereskedésében, s estve a pénztárnál. Kezdeté pontban 8 órákor.

— Beküldetett szerkesztőségünkhöz a „Magyarország és a Nagyvilág“ ez évi első negyedévi jutalomképe: „Az 1870—71 évi háboru és béke emléklapja“, mely mind felfogás mind művészi kivitel tekintetében az e nemben megjelent legremekebb műlapok közé sorozható és magában is több értéket képvisel. E diszes műlapot a folyó negyedévi (2 ftos) előfizetők ingyen kapják.

— Ungvárról számosan készülnek a Hajdu Dorogon f. évi áprilhó 27-én megtartandó s a magyar ajku egyesült ó hitűek által régóta sürgetett püspökség megalapítását s a magyar lythurgia behozatalát tárgyazó újabb tanácskozásra. Azt beszélkik, hogy ha külön püspökséget nem is, de egy vicariatust valószínűleg már a közel jövőben fognak kapni.

(S z i n h á z.) Ápril. 22-én Czakóné jutalmául „Egy nő vétke“ című francia dramolette s a „Dajka operette adatott még pedig zsufolt közönség előtt. Nem akarjuk a darab meséjének ismertetésével az olvasóközönséget terhelni, hiszen amint a néző-téren végig pillantottunk csekély kivétellel ott találtuk Ujhely azon kis közönségét, mely érzékkel bír a színművészet iránt, s ha csak valami gátlólag közbe nem lép, szorgalmasan eljár az előadásokra. A darabról elég legyen annyit említeni: hogy az mélyen átgondolt s mesterileg keresztül vitt kép egy becsületes család benső életéből, drámailag kifejező vonásokkal anélkül, hogy megfelelné azon kellékeknek, melyek a dráma elemétét alkotják, s az egész egy eltévelyedett nőnek és családjának történetét tárja elénk, azon iskola alapján, melyet a francia romantizmus szinköltői kisebb-nagyobb szerencsével maiglan is követnek. Nagyon helyes e tekintetben egy jeles kritikus nézete, midőn azt mondja: hogy a francia színműírók különös rokonszenvvel viseltetnek az eltévelyedett nők iránt s egyöngye gyöngeségre alapítják leghatásosabb színműveiket. És szerencséje erőteljes modoruknak: hogy a tengerköny melyet előidéznek, építvényeik oldalát ki nem mossa. — Ami a darab előadását illeti —

levonva némi apróbb hibákat — általában öszszevágó volt. A legtöbb tetszést természetesen Czakóné aratá, ki a vétkes de nem romlott nő sok helyütt, lehet mondani: művészi öszszhangzással személyesíté. A többi szereplők közül megemlítendő még Mezei és Gáspár, kiknél azonban ezuttal csakis az iparkodás dicsérhető meg. Mezei fiatal színész, hanghordozása és játékáról még most hízelt alig lehet mondani, de rendelkezik alappal, melyre idővel, ha buzgalma nem lankad, sikerrel fog építhetni.

A „Dajka“ operette szintén meglehetősen sikerült. Itt is Czakónét illeti az elismerés orosz lány-része, de mellette Kiss is felemlítendő, mint aki elég gazdag komikai érrel rendelkezik. A „Pajkos diákok“-ban kitűnően alakítá a vén zsugorit, úgy hogy élő kifejezése volt azon találó fogalomnak, mely szerint a fősvény olyan mint a béka, mely földet eszik és attól fél: hogy „elfogy“.

23-án a lapokból is ismert vérszomjas vándal „Traupmann“ a pantini gyilkos hurok szoltatott színre. Borzalmas komédia, melynek sohasem szabad lett volna ama deszkákra jönni melyet művészet csarnokának nevezünk. Nem is szólunk felőle... Fátyolt reá! A közönség nagy része — szeretjük hinni — ép ez indok alapján hagyá üresen ama padokat, melyeket különben áhitattal szokott elfoglalni.

F. hó 25-én vagyis kedden 1-ső számú bérletben adatott „Fokról fokra“ ezimű német színmű.

Sajátságos darab, mely újdonságánál fogva mindenkit meglepett, s a néző közönség figyelmét kezdettől végeig folytonosan lebilincselve tartá. Az előadás egyike volt a legsikerültebbeknek. Czakóné, Gáspárné, Kiss, Rajz derekasan oldották meg a csaknem minden felvonásban újabb alakítást igénylő szerepeiket. Ha az igazgató hasonló darabokkal fogja a bérlet-cyklust kitölteni, akkor előre is biztosítjuk elismerésünkről. Közönség meglehetősen számol.

F. hó 26-án „Szép Galathea“ operette, megelőzve a „Csók“ című egy felvonásos darab által. A „Csók“ mulattató kis darab, melynek komikuma azon viszás helyzetben rejlik, melyben a szereplők egész véletlenül jutnak. Előadása sikerültnek mondható. De mit mondjunk mármost Galatheáról?... melynek fényoldalát

(Czakóné) t...
né) kiállha...
egy kenetle...
füleinket,
Mydás sem...
azon zongó...
sem állott h...
értésére a...
visszatetsz...
égnek mind...
rést látott...
Suppenak...
kár volt az...
koczkára te...
nemcsak vis...
tenni csak...
gok szerző...
hivatással...
mellékszere...
kitudják ér...

Ma Hu...
vic s“ Obe...
ben a czim...
szani.

(Zemp...
1870. évi n...
országos vá...
kete, sarva...
bitangságba...
hogy ezt kö...
gyét értesite...
ben, 1871...
pánja.

Folyó...
rában 2 m...
mint egy 3...
és nyírott...
viseltes fek...
mellény s...
ben taláta...
tétel orvosi...
középterm...
beretvált...
szürke pos...
bockor; z...
kiment egy...
után külső...
a hatóság...
lált 1 frt...
pénzdarab

KOLE

(Czakóné) teljesen beárnyazta Ganymed (Gócsné) kiállhatatlan kornyikálása. Mintha csak egy kenetlen taliga nyikorgása érintette volna füleinket, melyet hallatlanná tenni sem Mydás sem Galathea sem Pygmalion, de még azon zongorává avangirozott zab-hombárnak sem állott hatalmában. A közönség finoman adta értésére a hangok ez ujkori Murawieffjének visszatetszését; t. i. megtapsolta, és oh minden égnek minden istenségi! ő e satyrában elismerést látott, s másodszor is kinpadra hurczoló Suppenak ártatlan hanggyermekait. Valóban kár volt az eddigi sikert s a közönség türelmét koczára tenni, annyivalinkább, miután e folt nemcsak vissza de előre is veti árnyát, s jóvá tenni csak az által lehet, ha az igazgató oly tagok szerződtetéséről gondoskodand, kik valódi hivatással bírnak e szép de tövises pályán, s mellékszerepekben is a „tűrhető“ epithetont kitudják érdemelni.

Ma Hubay Gusztáv föllépteül: „Brankovics“ Obernyik történeti drámája adatik, melyben a czimszerepet a föllépő igazgató fogja játszani.

(Zemplénmegyét érdeklő körözvények). Mult 1870. évi novemberhó 24 én B.-Kereszturban tartott országos vásár alkalmával egy üsző tinó, szőre fekete, szarva fenálló, kora 2 éves, bélyege nincs, bitangságban találtatván. Felhivatnak a hatóságok, hogy ezt köröztetni s eredmény esetében ezen megyét értesíteni sziveskedjenek. Kelt Sátor-alja-Ujhelyben, 1871. márczius 15-én. Zemplénmegye I. alispánja.

Folyó évi február 14-én Málcza helység határában 2 megfagyott férfi hulla találtatott. Az 1. mint egy 30 éves középtermetű, barna nyirothaju és nyirott bajuszu, beretvált állú, sovány, öltözete viseltes fekete posztó nadrág, fehér posztó katona mellény s fehér vászony zubbony, mellénye zsebében találtatott 1 frtos bankjegy 7 kr. külső erőszak tétel orvosi vizsgálat után nem észleltetett. A 2-ik középtermetű, mintegy 35 éves, szőke nyirott haju, beretvált állú és bajuszu, öltözete kopott s foltozott szürke posztóbó zubbony, vastag vászony gatyá és boeskor; zubbonya zsebében találtatott forgalomból kiment egy darabb hat krajczáros, orvosi vizsgálat után külső erőszak jele nem találtatott. Felkéretnek a hatóságok ezen leírást azzal közölni, hogy a talált 1 frt. 7 krnyi összeg, és egy forgalom kívüli pénzdarab e megye letéti pénztárában van elhelyez-

ve. Kelt S. a. Ujhelyben, 1871. évi martius 2-án. Zemplénmegye I. alispánja.

— Mai számunkhoz van mellékelve Gresser, Kornis és társuk mint kiadóknak „Családi könyvtár“ ára az előfizetési felhívás. A „Családi könyvtár“ minden tizennégy napban jelenik meg nagy 8 rétü három ives füzetekben. Az első füzet „Borgia Lukréczia, a mérge keverő hercegnő“ című történeti regénnyel kezdődik, mely érdekes tárgyánál fogva a legrövidebb idő alatt nagy elterjedést vívott ki. A családi könyvtárra előfizethetni Löwy A. s. a. ujhelyi könyvkereskedőnél. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— Hány segélyzendő honvéd van? A honvédségügy ügyében legközelebb már intézkedés fog történni a szűkülő 1848-ki honvédek és özvegyek tényleges támogatása végett a gr. Andrássy Gyula miniszterelnök kezdeményezése folytán támadt alapból. A segélyzendők névsora már egybe van állítva s eszerint nyugdíjra igényt tarthat: 1 ezredes, 1 alezredes, 5 őrnagy, 17 kapitány, 36 főhadnagy, 18 hadnagy, 79 őrmester, 5 szakaszvezető 151 káplár, 280 özvegy és 842 közember, összesen 1183. Özvegy van: 3 alezredesné, 2 őrnagyné, 12 kapitányné, 7 főhadnagyné, 18 hadnagyné, 13 őrmesterné, 17 altisztne, továbbá 231 közember özvegye, összesen 298 özvegy. A segélyzendők száma tehát mindössze 1481.

Nyilt posta.

A. A. M. Laborez. Az indítvány korszerű s közzététele kívánatos. Elvárom rendelkezéset.

Nyiregyháza. Várjuk a jelzést.

Rozsay. Velejte. Az ég szerelméért csak világfájdalmas verset ne! Poézis dolgában nemzetünk már kivirta az öt megillető helyet, míg az anyagi téren minden tekintetben nátra vagyunk. Helyi, illetőleg megyei viszonyainkat érdeklő kérdéseket szellőztessünk.

Kassa. J. J. A megemlékezés jól esett, Hogy mikor tehetjük le szerkesztői gondjainkat csak egy hétre is, most még nem tudjuk megmondani.

Nyilt tér.

S. a. Ujhelyben 831. házszám alatt juhruk mint lónak való 6 szekér széna van eladó. A venni szándékozók a fent nevezett szám alatt értesülést nyerhetnek.

KOLENER JÓZSEF,
kiadótárs.

IFJ. FARKAS LAJOS,
szerkesztőtárs.

BORÚTH ELEMÉR,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Nagy választék! Jutányos ár!

Alulirott tisztelettel értesíti a nagyérdemű közönséget, miként a főutcán az ujonnan épült Kellner József ur házában igen jól rendezett

fűszer-, norinbergi-, disz- és, rövid-árucikkbeli

kereskedést nyitott

s ezt Pest és Bécsben történt legujabb bevásárlásai által gazdagon ellátta, s különösen ajánlja a Krauz és Lackenbach-féle bécsi legjobb

női, férfi és gyermek lábbelik

gyári áru raktárával.

Egyszersmind ajánlja jól rendezett árutárát, — ugymint: legjobb minőségű divatczikkeket, ruha-ékités, bársony és selyem szalag, férfi és női fehérnemű raktárát,

a legjutányosabb árak mellett.

Midőn a t. cz. közönség meleg pártolását kéri.

Teljes tisztt.

6—10

TEICH HERMAN.

Mély tisztelettel alulirott, van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közönségnek tudomására hozni, miszerint most ujonnan nyitott, s nagyban felszerelt

b ú t o r - r a k t á r a m:

melyben kész behuzott, s behuzatlan garniturok, sifonok, ágyak, asztalok, mosdó-szekrények, credenczek, — s különféle esztergályos műtárgyak a legjutányosabb áron kaphatók.

Azonkívül mindennemű ócska bútor, helyben és vidéken — kijavítás, el- vagy becserélés végett elvállaltatik.

Ezeket, valamint minden e nembe vágó műtárgyakat a legnagyobb izlésteljes választékban pontos kiszolgálat mellett ajánlja a t. cz. közönség kegyes pártolásába.

Schwarcz Ignác,

kárpitos és szattlermester.

7—10

Raktáram helyisége: kis-piacz-utcza Csehy-féle ház.

Karsa Bertalan lakása a kazinczy-utcán, mely 4 szoba spárkonyha, kamara s nagy istállóból áll, bérbe kiadandó.

Nagy választék! Jutányos ár!

Alulirott tisztelettel értesíti a nagyérdemű közönséget, miként a főutcán az ujonnan épült Kellner József ur házában igen jól rendezett

fűszer-, norinbergi-, disz- és, rövid-áruczikkékbeli

kereskedést nyitott

s ezt Pest és Bécsben történt legujabb bevásárlásai által gazdagon ellátta, s különösen ajánlja a Krauz és Lackenbach-féle bécsi legjobb

női, férfi és gyermek lábbelik

gyári áru raktárával.

Egyszersmind ajánlja jól rendezett árutárát, — ugymint: legjobb minőségű divatczikkeket, ruha-ékités, bársony és selyem szalag, férfi és női fehérnemű raktárát,

a legjutányosabb árak mellett.

Midőn a t. cz. közönség meleg pártolását kéri.

Teljes tisztt.

6—10

TEICH HERMAN.

Mély tisztelettel alulirott, van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közönségnek tudomására hozni, miszerint most ujonnan nyitott, s nagyban felszerelt

b ú t o r - r a k t á r a m:

melyben kész behuzott, s behuzatlan garniturok, sifonok, ágyak, asztalok, mosdó-szekrények, credenczek, — s különféle esztergályos műtárgyak a legjutányosabb áron kaphatók.

Azonkívül mindennemű ócska bútor, helyben és vidéken — kijavítás, el- vagy becserélés végett elvállaltatik.

Ezeket, valamint minden e nembe vágó műtárgyakat a legnagyobb izlésteljes választékban pontos kiszolgálattal mellett ajánlja a t. cz. közönség kegyes pártolásába.

Schwarcz Ignác,

kárpitos és szattlermester.

7—10

Raktáram helyisége: kis-piacz-utca Csehy-féle ház.

Karsa Bertalan lakása a kazinczy-utcán, mely 4 szoba spárkonyha, kamara s nagy istállóból áll, bérbe kiadandó.